

«Υπατία»

Η συγκλονιστική ιστορία της γυναίκας που δίδασκε παντού το ελληνικό πνεύμα, συγκρούστηκε με τον κλήρο και κατηγορήθηκε ως μάγισσα.

4ος-5ος αιώνας μ.Χ. Η φημισμένη Αλεξάνδρεια πνίγεται στο κρασί των καπηλειών, στις ηδονές των γυναικών του δρόμου, στις δεισιδαιμονίες, στις φιλοσοφικές διαφορές και διαμάχες των θρησκευτικών φανατισμών με τους φονικούς διωγμούς.

Μέσα σε αυτή τη διαφθορά, μια γυναίκα αφοσιωμένη στα ελληνικά ιδεώδη διδάσκει στο πανεπιστήμιο, στους δρόμους και στο σπίτι της το αστείρευτο ελληνικό πνεύμα. Αυτή η σοβαρή ευθύνη δεν της στερεί το γυναικείο ένστικτο, και στο πρόσωπο του χριστιανού επάρχου βρίσκει τον έμπιστο φίλο και άντρα.

Η φιλία και ο πλατωνικός δεσμός που αναπτύσσεται ανάμεσά τους ενοχλεί τον κλήρο, που δεν αργεί να στραφεί εναντίον της και να της προσάψει κατηγορίες, ως μάγισσας και υποκινήτριας εχθρικών ενεργειών εναντίον του...

Πετυχημένη τοιχογραφία μιας ολόκληρης εποχής με επίκεντρο μια αξιόλογη γυναίκα που πλήρωσε με τη ζωή της τις αρετές του φύλου της, καθώς βρέθηκε στο μεταίχμιο της ιστορίας, από το λυκόφως του νεοπλατωνισμού στους πρώτους σκοτεινούς αιώνες του Χριστιανισμού.

Μυθιστορηματική βιογραφία, που κυλάει αβίαστα, με φανταστικούς διαλόγους και εικόνες, γύρω όμως από πραγματικά πρόσωπα και γεγονότα τα οποία ο συγγραφέας αναπαριστά πειστικά, μετά από ενδελεχή έρευνα.

«Κραυγές Γυναικών - Τροία μου»

Δέκα πέντε γυναίκες αφηγούνται μέσα απ' την ψυχή τους πως έζησαν τα δέκα χρόνια του Τρωικού πολέμου πλάι στους ήρωες, στους βασιλιάδες. Μιλούν για τις ζωές τους, για τους άντρες τους, για τα δεινά και τις συμφορές τους, για τα δικά τους παθήματα και προσωπικά πάθη.

Εκμυστηρεύονται μύχια μυστικά, πως βίωσαν τη χαρά, τη φιλία, τον έρωτα, την αγάπη, τη μητρότητα, την εκδίκηση και την περιφρόνηση. Τη σκλαβιά και το θάνατο.

Μιλούν για εκείνους που αγάπησαν. Για εκείνους που τις αγάπησαν.

Τι κι αν είναι «Λιπεςάνορες» -οι γυναίκες που λείπουν στους άντρες-. Εξιστορούν τη τόλμη, τους ήρωες, τη γενναιότητα, την αξία των ιδανικών ν' αγωνίζεται κανείς για την πατρίδα του ως το τέλος.

Η άλλη όψη του έπους εκφρασμένο από δέκα πέντε τραγικές φιγούρες, πως βίωσαν τον ηρωισμό της καθημερινής ζωής, την πίστη και την προδοσία, την αξία της καρτερίας, τη νοσταλγία της ειρήνης, τις ευθύνες του ανθρώπου για τις πράξεις του, και την υπεράσπιση του δικαίου.

Μια ιστορία που σε κάνει συμμετοχο στον μαγικό κόσμο των γυναικών.

Αφηγήσεις που συνεπαίρνουν κάθε συναίσθημα.

Διαβάξεις και νομίζεις ότι ζεις ένα ακραίο όνειρο σε έναν διαφορετικό κόσμο, δύσκολο αλλά συνάμα όμορφο, που χαρίζει χαρά και ευτυχία.

«Πίστη και Περηφάνια»

Αθήνα 1930, η Ζωή Μαρία Μοντανάρι, ένα κορίτσι γεννημένο μ' ένα φιλί κι ένα τραγούδι, ήρθε στο φως να συμπληρώσει την ύπαρξη της με τη σάρκα του γένους της, στις ρίζες του μέλλοντος της. Ποιο το όνομά της, το φύλο της, η σκέψη της, η πορεία της. Τα πρέπει, τα πώς, τα γιατί, σε μια τράπουλα σημαδεμένη από τη Μοίρα. Ζει με την οικογένεια της τον μεσοπόλεμο γεμάτη στιγμές ευτυχίας μέχρι την κήρυξη του 2ου παγκόσμιου πολέμου και τα πέτρινα χρόνια της γερμανικής κατοχής. Οι δύσκολες συνθήκες και οι τεράστιες ευθύνες της στερούν το δικαίωμα να ονειρεύεται. Μια φονεμένη αρχή κι ένα εφηβικό τέλος την οδηγούν στην πρόωρη ενηλικίωση.

Ασυμβίβαστη, στην κόλαση που φανέρωνε η ζωή, αφήφησε τη σκιά της μοίρας που την ακολουθούσε στρέφοντας το βλέμμα της στον ουρανό, ώσπου ήρθε ο έρωτας να ανατρέψει τα πάντα στη ζωή της.

Ο πολυδιαβασμένος συγγραφέας ζωντανεύει την ανθρώπινη μοίρα στη μεσοπολεμική εποχή, στην Αθήνα. Θεματοποιεί τα γυρίσματα της ιστορίας με ένα συναρπαστικό μυθιστόρημα γεμάτο περιπέτειες και ανατροπές, εμβαθύνοντας με ρεαλισμό στον ψυχικό κόσμο των ηρώων του. Πρόσωπα εύθραυστα και δυνατά, ευαίσθητα και ανένταχτα που αναδεικνύουν με τη δράση τους τη δύναμη της ανθρώπινης φύσης, εξιδανικεύουν την αισιοδοξία της νιότης, τους δεσμούς αίματος, τη φιλία, τον έρωτα την αγάπη και νικούν κάθε εμπόδιο.

Ένα συναρπαστικό μυθιστόρημα γεμάτο ανατροπές, καλοδουλεμένους χαρακτήρες και ζωντανές εικόνες σαν ζωγραφικοί πίνακες

Αλκινόη Παπαδάκη, συγγραφέας

«Παράτα Με»

Παράτα με, ο τίτλος του έργου κι ας πούμε ότι είναι ένα παράτολμο παιχνίδι της ψυχής. Ανοίγει η αυλαία έτσι, γίνεται η αρχή στην εισαγωγή της πρώτης πράξης μιας διαχρονικής τραγωδίας. Οι πρωταγωνιστές έχουν ήδη ετοιμαστεί και περιμένουν να βγουν στη σκηνή.

Η μικρή Δανάη, κεντρική ηρωίδα, σηκώνει το βάρος ανομολόγητων μυστικών.

Ο αδελφός Αγγελής παραδέρνει στον δικό του κόσμο.

Προσωποποίηση του καλού η γιαγιά Δανάη ή Ισαβέλλα ή Κυκλάμινο.

Ο κακός παΤέρας Γαρούφαλος Μαρούκας ή Φαλλός.

Η μάνα-Ευδοκία, ή Παράτα με, το απόλυτο τίποτα ή ο γυναικείος πριαπισμός.

Δευτεραγωνιστές, ο χορός. Όλοι έτοιμοι στις θέσεις τους να βγουν στη σκηνή. Εκτός απ' το Κακό. Αυτό κρύβεται πίσω απ' την κουϊντα και κουβαλάει όλες τις συμφορές του κόσμου. Θα εμφανιστεί όταν θα έχει ξεκινήσει το έργο. Πάντα έτσι εμφανίζεται, εκεί που δεν το περιμένεις. Εκεί που νομίζεις ότι η ευτυχία σε έχει αγκαλιάσει, είναι έτοιμο να στην αρπάξει.

Μια ιστορία άγρια τρυφερή, στοργικά ρεαλιστική, παράτολμα δυνατή, σχεδόν ελκυστικά πικρή, γεμάτη θηρία και θαύματα.

Ένα βιβλίο που σκοπό έχει να αφυπνήσει συνειδήσεις και να σπάσει τη σιωπή, βγάζοντας στο φως το σκληρό πρόσωπο της ζωής.